

Kjære møtedeltakere,

Takk for at vi får anledning til å være her i dag og diskutere et svært viktig tema for kystsamfunnene våre. Marint vern og bevaring av naturressurser står sterkt, og vi ønsker å understreke at vi støtter tiltak for å sikre en sunn og bærekraftig framtid for våre havområder. Froan og Sularevet er allerede viktige verneområder; Froan ble vernet som naturreservat og landskapsvernområde i 1979, og Sularevet ble i 1999 et av de første områdene i Norge med forbud mot bunntåling, et vern som vi har stor respekt for.

Samtidig må vi løfte fram den betydningen som fiske har for våre lokalsamfunn. På Mausund og de andre fiskeværene langs kysten her har vi levd av fiske i mange generasjoner – fiske er grunnlaget for våre liv, vårt næringsgrunnlag og vår kultur. Mausund er det største aktive fiskeværet mellom Røst i Nordland og Møre og Romsdal, og breiflabbfiske har vært en del av denne tradisjonen de siste 30 årene. Det har utviklet seg til å bli en grunnleggende inntektskilde både for yrkesfiskerne og fiskemottakene, særlig på Mausund. De som driver breiflabbfiske i det foreslåtte verneområdet er også godt etablerte her, med lang erfaring og betydelige investeringer i utstyr som er tilpasset nettopp dette området.

For dem som ikke har vært på Mausund, vil jeg gjerne tegne et bilde av Mausund som samfunn. Dette er den mest befolkningstette området i øyrekken utenfor Frøya, som strekker seg fra Kya i sør til Halten i nord – en distanse på 40 nautiske mil, eller 74 km. Mausund har egen brannstasjon, barne- og ungdomsskole med barnehage og SFO, restauranter, et idrettsanlegg og en dugnadsbygd svømmehall. I tillegg til fiskemottaket finnes det en butikk med et godt utvalg, inkludert trelast. Mausund er også hjem til Mausund Feltstasjon, etablert i 2011, som rydder marint søppel og fungerer som forskningsstasjon i samarbeid med NTNU og Miljødirektoratet. Vi har også et stort årlig "spel" og en festival, der mange bidrar på dugnad. Mausund er med andre ord et levende kystsamfunn med et sterkt samhold, som vi er stolte av og ønsker å fortsette å bo i.

Det er viktig å merke seg at også oppdrettsanlegg har fått tillatelse til å fortsette i Froan-området, på grunn av investeringer og nødvendige justeringer i vernebestemmelsene. I 2017 fikk for eksempel SalMar en permanent konsesjon ved at vernegrensene ble tilpasset for å muliggjøre drift uten å skade verneverdiene. Dette har vært en balansert tilnærming som ivaretar både næringsutvikling og vern, og vi mener at samme hensyn bør gjelde for kystfiskerne. Vi har gjort betydelige investeringer i garn og spesialutstyr for å kunne fiske her – investeringer som er like viktige for oss som oppdrettsanleggenes infrastruktur er for dem.

For en del av kystflåten på Mausund har breiflabbfiske i dette området vært en bærebjelke i mange år. Dersom et nytt verneområde skulle bety at vi mister denne

fiskemuligheten her, ville det tvinge oss til å søke til andre områder hvor det allerede drives breiflabbfiske. Ikke bare ville dette gjøre driften vår økonomisk lite bærekraftig, men det ville også føre til lengre kjøreavstander og høyere drivstofforbruk. Dette har klare negative konsekvenser for miljøet, og det ville i seg selv være et tiltak som strider mot verneverdiene vi alle ønsker å beskytte.

I dag er det lov å drive breiflabbfiske fra 20. mai og ut året. En periode som ligger etter gytingen for breiflabben, som hovedsakelig finner sted i februar og mars. Vi foreslår at en balansert løsning kan være å begrense sesongen til perioden mellom 20. mai og 1. november. I tillegg foreslår vi et unntak for de som allerede driver og er godt etablert i området, slik at vi som har investert og tilpasset oss dette fisket, kan fortsette med det. Dette vil sikre både miljøhensyn og behovene til lokalsamfunnet.

Til syvende og sist er det viktig å huske at de som også burde vært fredet, er vi som bor i fiskeværet. Vern bør også handle om å beskytte levebrødet og tradisjonen til dem som har bodd her i generasjoner og livnært seg av kysten på en bærekraftig måte.

Vi håper på en konstruktiv dialog, med både oppdrettsnæringen og verneinteressene, for å sikre at naturen og kystkulturen lever videre for kommende generasjoner.

Takk for oppmerksomheten.

Hege og Håvard Sjørgård